Буття 29

Пастухи при криниці 1-8; Рахиль 9-14; служіння за Рахиль 15-20; Лаван обдурює Лією 21-24; викриття обману 25-27; одруження з Рахиллю 28-30; Рувим, Симеон, Леві та Юда 31-35

1 По тому пустився Яків у дальшу путь і прибув у землю синів сходу.

2 Дивиться він - аж ось криниця в полі й овець три отари лежать коло неї, бо з тієї криниці напували отари. На ній великий камінь.

3 Коли ж зібралися туди отари, пастухи відкочували камінь від отвору й напували овець та й клали його назад на місце.

4 І сказав Яків до них: "Браття, звідкіля ви?" Вони ж відрекли: "Ми з Харану."

5 Тоді він каже до них: "Чи знаєте Лавана, сина Нахора?" Вони кажуть: "Знаємо."

6 Тож питає їх: "Чи він жив-здоров?" відповіли: "Здоров, ось і Рахиль його дочка йде з вівцями."

7 "Ще дня багато", сказав Яків, "ще не пора зганяти докупи худібку. Понапувайте вівці й ідіть пасти."

8 Та вони мовили: "Не можемо, доки не зберуться всі отари докупи й не відкотять каменя з-над криниці, тоді й понапуваєм овець."

9 Поки він говорив ще з ними, Рахиль надійшла з вівцями свого батька, бо вона пастушкою була.

10 От як тільки Яків побачив Рахиль, дочку Лавана, брата своєї матері, з вівцями того ж Лавана, приступив Яків і відкотив камінь від криниці й напоїв овець Лавана, брата своєї матері.

11 Опісля поцілував Яків Рахиль та й заплакав уголос.

12 Він розповів Рахилі, що він родич її батька, бож він син Ревеки, а вона побігла й розповіла те своєму батькові.

13 Як же ж Лаван почув вістку про Якова, сина своєї сестри, то вибіг йому назустріч, обійняв його, поцілував його й увів до себе в господу, а він оповів Лаванові про всі речі.

14 Тоді Лаван мовив до нього: "Направду, ти кість моя і тіло моє!" І пробув Яків у нього місяць часу.

15 Тоді Лаван сказав до Якова: "Хіба тому, що ти мій родич, маєш дармо на мене працювати? Скажи мені, скільки тобі платити?"

16 Було ж у Лавана дві дочки: старша, на ім'я Лія, та менша, на ім'я Рахиль.

17 Очі ж у Лії були тьмяні, а Рахиль була поставна й гарна з виду.

18 Тому сподобав собі Яків Рахиль і каже: "Служитиму тобі сім років за Рахиль, твою молодшу

дочку."
19 На це Лаван відповів: "Ліпше мені дати її тобі, ніж комусь іншому. Живи зо мною."
20 І вислужив Яків за Рахиль сім років, а здавалось йому, наче кілька днів, тому що він любив її.
21 Тоді Яків і каже до Лавана: "Приведи мою жінку, бо дні мої сповнилися: нехай я ввійду до неї."
22 Тож Лаван зібрав усіх місцевих людей і зробив учту;
23 а ввечері взяв він Лію, свою дочку, та й привів її до Якова, й той увійшов до неї.
24 Лаван же дав їй, дочці своїй Лії, за слугиню Зілпу, свою служку.
25 Коли ж настав ранок, то й виявилося, що то Лія, тим то й каже Яків до Лавана: "Що це ти мені заподіяв? Хіба не за Рахиль служив я в тебе? Чому ж ти мене обманув?"
26 А Лаван і каже: "Немає в нашому краї звичаю видавати молодшу перед старшою.
27 Та вже кінчи цей тиждень, а я дам тобі і другу за службу, що її робитимеш мені ще других сім років."
28 Яків так і зробив. Закінчив цей тиждень з нею, і Лаван дав йому Рахиль, свою дочку, за жінку.
29 Рахилі ж, дочці своїй, дав він за слугиню Білгу, свою служку.
30 Увійшов Яків також до Рахилі й полюбив її більше, ніж Лію, і служив у Лавана других сім років.
31 Та Господь побачив, що Лія менше люблена, тож обдарував її плодовитістю, а Рахиль була неплідна.
32 Отож зачала Лія і породила сина та й назвала його ім'ям Рувим: "бо Господь", сказала, "глянувсь на моє горе. Тепер мій чоловік буде любити мене."
33 І знову зачала й породила сина та й сказала: "Господь почув, що я ненавидна, то дав мені ще й цього; і назвала його Симеон."
34 І знову зачала і породила сина та й сказала: "Тепер, цим разом, мій чоловік пристане до мене, бо я породила йому трьох синів." Тому й назвала його ім'ям Леві.
35 Зачала ж вона ще раз і породила сина та й сказала: "Цим разом буду хвалити Господа", тому й назвала його ім'ям Юда. Та й перестала родити.